

Sokuknak ismeretlen a citera

Nyírácsádiak az észtországi finnugor népzenei fesztiválon

KISS MARGIT

Tartu, Nyírácsád (HBN) – Észtorszában szerepelt a közel-múltban a nyírácsádi citerazenekar a Finnugor Népek VI. Népzenei Fesztiválján, amelyen hazánkat képviselték. A csoport a több állomásos turnén mindenhol sikert aratott.

– Szerencsések vagyunk, hogy sikerült részt vennünk a fesztiválon – mondta Kabály Csaba, megbízott vezető. – A Művelődési Minisztérium, a Kossuth-egyetem, a helyi önkormányzat, valamint a debreceni közúti kht. támogatásával jutottunk ki.

A hatodik alkalommal megrendezett népzenei fesztiválnak idén Észtország volt a helyszíne. A felvonulással kezdődött megnyitótünnepség Tartuban volt, a program leginkább a debreceni virágkarneválhoz hasonlított. A több mint negyven népcsoport országa, népe, népcsoportja zenei kultúrájából adott ízelítőt. A nyírácsádiak több helyen is bemutatkoztak, s mindenhol sikert arattak. Érdekes, hogy a házigazdák nem ismerték a citerát, ezért nagyon sokan megnézték, megszólaltatták a számukra ismeretlen hangszert.

A szervezők különböző szabadidős programokkal kedveskedtek a résztvevőknek. A magyarok múzeumba, homokbányába és fürdőavatásra látogattak el. Kipróbálták az északi ősi szuañját is. Ezeknek is köszönhető, hogy a tizenegytagú felnőtt csoportnak feledhetetlen élményt nyújtott az

Színpadon a nyírácsádi citerazenekar. Nagyon megszerették őket az észtek
Fotó: Magánarchívum

utazás. Némileg beárnyékolta az örömeiket, hogy – betegség miatt – Kabály Ferenc, az együttes vezetője nem tudta elkísérni a társaságot.

Tartuban a polgármester fogadta a háromtagú küldöttséget. A vendéglátók a fesztivál során nagyon ragaszkodtak a magyarokhoz. Kabály Ferencné Julika, aki a nyírácsádi önkormányzat „színeiben” utazott ki, azt is elmesélte, hogy az volt a legmeghatóbb élményük, amikor a magyar zászlót vitték. „Távol a hazánktól, mi, nyírácsádiak képviselhetjük Magyarországot!” – érzékenyült el.

Kabály Ferenc, nyugdíjas pedagógus, a citerazenekar lelkes vezetője találkozásunkkor az együttes huszonegy éves múltjáról beszélt: a citerázás családi szórakozásnak, kellemes időtöltésnek indult, még a hetvenes évek közepén. Adrienne lánya és az unokatestvérei könnyen sajátították el az úgynevezett ujjal lépegető citerázást. Később a családi együttes kibővült a barátokkal. Az iskolában

is egyre több gyerek kezdett érdeklődni a citerázás iránt.

– 1976-tól állandó részesei vagyunk az iskolai és a községi rendezvényeknek – folytatta a vezető. – A kezdeti időkből a gyerekek többször is szerepeltek Csillebércen és Zánkán. De kaptunk már meghívást a környező falvakból, Debrecenből és Hajdúszoboszlóról is. Sőt négy éve Finnországban jártunk. Eredményesen szerepeltünk a debreceni Kí mit tud?-on és az országos minősítő versenyeken. 1884-ben, '85-ben és '93-ban ezüst minősítéssel jutalmaztak bennünket. Csoportunkban, a fiatalok mellett, hét-nyolc évesek is játszanak. Közel százötven gyerek – többségük ma már felnőtt – ismerkedett meg a citerázás művészetével a két év-tized során. Szeretnénk, ha valóra válnának az álmaink, nevezetesen, arany minősítést szerezni az országos versenyen, valamint szerepelni a Kossuth rádió Népdalkörök és citerazenekarok felvételeiből című műsorában!